بررسی دیدار لیورپول-چلسی؛

در آنفیلد دیگر خبری از راک و هوی متال نیست

منبع: بی بی سی

دو مربی آلمانی مولف هر دو در ماینتس و دورتموند کار کرده‌اند و فصل گذشته نیز یکی از نقاط اوج حرفه خود را تجربه کرده بودند. یورگن کلوپ پس از سالها لیورپول را قهرمان لیگ انگلیس کرد و توماس توخل طلسم ناکامی پاری‌سن‌ژرمن در لیگ قهرمانان اروپا را با صعود به فینال این مسابقات شکست.

توخل و کلوپ هر دو کاندیدای دریافت جایزه بهترین مربی سال ۲۰۲۰ بودند و حالا در اوایل سال ۲۰۲۱ به هم رسیده بودند. توخل در همان هفته‌های ابتدایی حضور در چلسی، این تیم را متحول کرده و به رقابت بر سر کسب سهمیه لیگ قهرمانان برگردانده است. در شرایطی که چلسی با اعتماد به نفس بازیافته راهی آنفیلد شد، لیورپول در میانه یک بحران فنی عجیب این بازی را آغاز کرد.

تا پیش از این بازی، لیورپول در چهار بازی خانگی پیاپی شکست خورده بود و تکرار شکست در آنفیلد، اتفاقی که سرانجام در پایان بازی رخ داد، لیورپول را از سهمیه حضور در لیگ قهرمانان دورتر می‌کرد و حالا کلوپ عملا در یک شرایط عجیب، باید برای عبور تیمش از این بحران تلاش کند.

فوتبالی که کلوپی نیست

لیورپول با روحیه مناسبی بازی را آغاز کرد. پرسینگ سنگین در یک سوم دفاعی حریف، به قصد توپ‌گیری از نیروهای دفاعی چلسی و طراحی حمله سریع. اما توخل هم خودش را برای این سبک بازی کلوپ آماده کرده بود. چلسی که با آرایش ۱-۲-۴-۳ اما با چندین تغییر نسبت به بازی قبلی وارد میدان شده بود، اصراری به حفظ توپ و مجبور کردن لیورپول به بازی واکنشی نداشت.

در نیمه اول زمان زیادی با مالکیت توپ یا دفاع پرفشار لیورپول در نیمه زمین چلسی سپری شد اما احتمالا توخل از ادامه بازی با این شکل استقبال می‌کرد چون می‌دانست نیروهای هجومی لیورپول را در نیمه دوم فرسوده خواهد کرد؛ چیزی که در نیمه دوم هم در تداوم پرسینگ و دفاع پرفشار لیورپول تاثیر می‌گذاشت و هم ضریب اشتباهات سادیو مانه، محمد صلاح و روبرتو فرمینیو در زدن ضربات نهایی را افزایش می‌داد. بازی تقریبا سازگار با نقشه توخل پیش رفت. یعنی نیروهای دفاعی چلسی زیر فشار پرسینگ شدید لیورپولی‌ها چندان دچار اشتباه نشدند و در ضدحمله چند فرصت خوب هم خلق کردند.

آمار کلی بازی، به خوبی موقعیت بازی را نشان می‌دهد. لیورپول مالکیت بیشتری داشت اما به رغم دریافت گل در نیمه اول، تعداد ضربه در چارچوب آنها فاجعه‌بار است. بله واقعا این برای مدافع عنوان قهرمانی فاجعه است که در دقیقه ۴۲ گل بخورد اما تا پایان بازی فقط یک ضربه داخل چارچوب بزند.

تمام آمار کمی مسابقه به سود لیورپول است؛ از مالکیت گرفته تا تعداد پاس صحیح و تعداد پاس در نیمه حریف؛ اعدادی که تسلط لیورپول بر حریف در بخش کمی مسابقه را نشان می‌دهد. اما آمار کیفی در بخش هجومی، همگی اثرگذاری قویتر چلسی بر جریان بازی را نشان می‌دهد. ۱۱ شوت مقابل ۷ شوت و ۵ ضربه درچارچوب مقابل فقط یک ضربه در چارچوب.

کنار هم گذاشتن این آمار کمی و کیفی به خوبی بحران لیورپول را نشان می‌دهد؛ بحرانی که تبدیل به یک مسئله روانی شده است. کلوپ بارها خودش را یکی از دوستداران موسیقی راک و هوی-متال توصیف کرده و در توصیف فوتبال پرشور خودش هم، آن را به فوتبال هوی-متال تشبیه کرده است؛ زبان بدن کلوپ در کنار زمین و جوش و خروش او در منطقه فنی در تناظر با سبک بازی هجومی تیمش، غالبا در جهت ایجاد همان شکل از موسیقی است.

اما پنجشنبه شب افت شدید لیورپول در اجرای سبک آشنای بازی این تیم با نگرانی و رفتار خنثی کلوپ در منطقه فنی همراه شد. زبان بدن کلوپ و حرکات او، دیگر نشانی از هوی-متال نداشت و کلوپی نبود. این یک مرحله سخت برای لیورپول در فصل جاری و برای کلوپ در دوران حرفه‌ای اوست.

مانت، در مسیر ستاره شدن

چلسی که به طور سنتی با تغییر سرمربی در میانه فصل خوب کنار می‌آید، حالا با آمدن توخل به جای لمپارد هم در بعد فنی پیشرفت کرده است. یکی از بازیکنانی که با آمدن توخل، به تدریج تبدیل به یکی از مهره‌های ویژه تیم می‌شود، میسون مانت است؛ یک بازیکن منعطف در بخش هجومی که در چند پست می‌تواند بازی کند.

توخل از مانت به عنوان یکی از دو هافبک هجومی، پشت تک مهاجم استفاده می‌کند، اما این بازیکن می‌تواند به عنوان بال در کانال‌های کناری بازی کند و همینطور یکی از هافبک‌های میانی تیمش باشد. مانت مقابل لیورپول ستاره تیمش بود، نه فقط به خاطر گلی که زد، بلکه در جریان بازی هم یکی از اثرگذارترین بازیکنان میدان بود.

در جدول عملکرد مانت مقابل لیورپول با نمایش او در طول فصل مقایسه شده است. مانت حالا یکی از گلزنان برتر چلسی است اما یک نکته جالب در بازی او مقابل لیورپول، ۷ توپ‌گیری او از حریف است؛ چیزی که بسیار بالاتر از متوسط عملکردش در طول فصل است. مانت یکی از بازیکنان ویژه تیم ملی انگلیس برای یورو هم می‌تواند باشد؛ بازیکنی که شاید در میان این همه نیروهای مستعد انگلیس در بخش هجومی، بتواند به ترکیب اصلی تیم گرت ساوت‌گیت هم برسد.

بحران لیورپول در کانال‌های کناری

به ندرت در چند فصل اخیر دیده‌ایم که لیورپول در بخش هجومی اینقدر کم‌اثر باشد. یکی از دلایل این افت شدید، پایین آمدن سطح مشارکت دو مدافع کناری لیورپول در به نتیجه رساندن حملات این تیم است. الکساندر آرنولد و اندرو رابرتسون در دو فصل گذشته، از مهمترین پاسورهای فوتبال اروپا بوده‌اند؛ دو بازیکنی که در حملات لیورپول هم از سازندگان اصلی بوده‌اند و هم از ضربه‌زنان اصلی.

در جدول عملکرد مدافع راست و چپ لیورپول در فصل جاری، با خروجی هجومی آنها در فصل گذشته مقایسه شده است. افت الکساندر آرنولد و رابرتسون در تولید پاس گل و زدن گل، از دلایل اصلی گیر افتادن لیورپول در بحران کنونی است. این دو بازیکن فصل قبل در مجموع ۳۱ گل و پاس گل داشتند و حالا تا پایان هفته بیست و هفتم، به عدد ۱۰ رسیده‌اند. به خصوص در زمینه پاس گل، کاهش آمار بسیار محسوس است.

سبک بازی لیورپول با کلوپ در چند فصل اخیر به گونه‌ای بوده که نقش دو مدافع کناری در تولید موقعیت گلزنی بیش از سه هافبک میانی بوده و هافبک‌های میانی بیشتر در دوندگی، توپ‌گیری و جدال‌های نفر به نفر، اهمیت استراتژیک و تاکتیکی داشته‌اند تا در خلق فرصت گل و گلزنی.

حالا با افت فاحش الکساندر آرنولد و رابرتسون، عملا لیورپول نیاز به تغییراتی در سبک بازی خود دارد. اصرار کلوپ به اجرای سبک همیشگی خود با توجه به وضعیت فنی دو مدافع کناری لیورپول، چه بسا وضعیت فنی این تیم را بدتر از آنچه هست، بکند.

سولسشر نگران فرم خوب چلسی

چلسی درحالی لیورپول را به راحتی شکست داد که در اواسط نیمه اول، یک گل دیگر هم زده بود اما گل تیمو ورنر با بازبینی ویدئویی مردود اعلام شد، آن هم درحالی که فاصله مهاجم چلسی با آخرین مدافع لیورپول، میلی‌متری بود. با توجه به نتایج ضعیف منچستریونایتد در چند هفته اخیر، حالا چلسی حتی برای گرفتن رده دوم جدول هم شانس دارد. یکی از مربیان نگران لیگ برتر حالا اوله‌گونار سولسشر است. تیم او به ندرت شکست می‌خورد اما در هفته‌های اخیر، به سختی هم گل می‌زند یا پیروز می‌شود.

کلوپ نگران است که تاتنهام از لیورپول پیشی بگیرد و سولشر هم فرم خوب چلسی را تهدیدی علیه جایگاه خود در رده دوم جدول می‌بیند.

اسطوره ای که نیاز به مراقبت دارد

ترجمه: نوید صراف

از میان تمام تجسم‌های «الویس پرسلی» جذاب و جوان، احتمالا «الویس کاراته» مورد علاقه بسیاری از مردم باشد. الویس عاشق کاراته بود، اغلب با لباس کاراته در اجتماع ظاهر می‌شد و سال‌های زیادی را صرف برنامه‌ریزی برای بازی در نقش اصلی یک فیلم جنجالی با موضوع کاراته کرد. مشکل اما این بود که او علیرغم بالا رفتن سن و مرموزتر شدنش، به کاراته‌بازی ادامه می‌داد و از سوی بادی‌گاردهایش مدام مورد تشویق قرار می‌گرفت چرا که یکی از وظایفشان این بود که به الویس روحیه دهند که باور کند هنوز به طرز کشنده‌ای مثل یک ماشین جنگی خطرناک است! حتی وقتی که پرسلی در سال‌های پایانی زندگی خود با صندلی چرخ‌دار بین اتاق خواب و دستشویی در رفت‌وآمد بود - مخصوصاً وقتی در خوردن اسنک مورد علاقه‌اش زیاده‌روی می‌کرد و تبدیل به یک بدن توخالی با بیکن، کره بادام‌زمینی و مربا می‌شد - باز هم لقب کاراته‌ای خود یعنی «مرد ببری» را زیر لب زمزمه می‌کرد.

او به عنوان «مرد ببری» عادت داشت در زمان‌های عجیب روز، با لباس کاراته و عینک آفتابی به میان دوستان و مهمان‌هایش برود و به آنها اصرار کند که تفنگ را به سمتش نشانه بگیرند تا بتواند با سرعت برق‌آسای دستانش – که تاثیر عجیب داروهای زیادی بود که مورد استفاده قرار می‌داد - آنها را خلع سلاح کند. طبیعتاً هر بار که الویس موفق به انجام این کار می‌شد هم مورد تحسین اطرافیانش قرار می‌گرفت.

زمان بازی دقیقه ۴۶ را نشان می‌داد و دو تیم با نتیجه تساوی بدون گل در حال پیگیری رقابت‌شان بودند. در دقیقه ۴۶:۳۷، مسی یک توپ را از دست داد، برای باز پس گرفتنش هیچ اقدامی نکرد و تنها به نظاره این نشست که «عثمان دمبله» چگونه برای پس گرفتن آن می‌دود! در دقیقه ۴۶:۵۰ لئو به معنای واقعی کلمه ایستاده بود و به شکل مبهمی این که بقیه در یک مسابقه فوتبال شرکت کرده‌اند را تماشا می‌کرد! در نهایت پدری در میانه زمین توپ را در اختیار گرفت و ستاره آرژانتینی را در موقعیت مناسب یافت. در حالی که زمان بازی به دقیقه ۴۷ رسیده بود، او برای گرفتن پاس به سمت دروازه الچه دوید. اگر روی این صحنه مکث کنید، متوجه می‌شوید که انگار مسی می‌دانست که چه اتفاقی درحال رخ دادن است. به نوعی او یک فضای کوچک فوق‌العاده بین دو هافبک دفاعی حریف یعنی «گوتی» و «اومنوکه امفولو» پیدا کرد. تا ۴۷:۰۲ ناگهان همه با عجله و وحشت درحال برگشتن به عقب بودند؛ مانند اولین کسانی که با شتاب به سمت کلبه در حال سوختن می‌دوند.

«خوسما» دفاع میانی الچه، اولین کسی بود که با یک تکل می‌خواست مالکیت توپ از دست مسی خارج کند اما لئو از او و دفاع لایه‌ای الچه رد شد. توپ به «مارتین برایتویت» رسید و او با پشت پا توپ را به مسی برگرداند. ستاره بی‌بدیل بارسا به راحتی از «گونزالو» عبور کرد و با فرار از چنگ «خوان موخیکا» دقیقا مقابل دروازه رقیب قرار گرفت. دقیقه ۴۷:۰۶؛ مسی بدنش را کش داد تا با یک ضربه، توپ را از «ادگار بادیا» عبور دهد و تور دروازه را به لرزه درآورد. او برای خلق این گل، ۵ نفر را طی چند ثانیه از صحنه محو کرد و زننده اولین گل مسابقه لقب گرفت. در آن لحظه می‌توانستید یه چیز را در چشم‌های اسطوره بخوانید: «به من شک داشتید؟ این من هستم. در مورد مرد کاراته‌ای چه می‌گفتید؟»

مسی دوباره در دقیقه ۶۸ با یک ضربه تمام‌کننده درخشان، گلزنی کرد و باعث شد شما دل‌تان بخواهد با صدای بلند بخندید. در ادامه او به هم‌تیمی‌هایش کمک کرد تا گل سوم را هم به ثمر برسانند. در آن زمان شما با خود می‌گویید ممکن است لئو تحلیل برود، خشمگین شود و سطح انرژی‌اش پایین بیاید اما او هنوز هم «پادشاه» است.

اما تماشای «لیونل مسی» در ۴۷ دقیقه ابتدایی بازی چهارشنبه شب مقابل الچه در حالی که برای خودش در نیوکمپ قدم می‌زد و کلا در حاشیه بازی قرار داشت، فکر نکردن به ماجرای الویس را به شدت سخت می‌کرد. البته که تفاوت زیادی بین آنها وجود دارد؛ شاید لئو یک سوپراستار پا به سن گذاشته باشد اما داستانش با کاراته الویس فرق دارد. او حتی در فصلی که بارسلونا در حال دست‌وپا زدن در باتلاق ناامیدی است هم در هر بازی بیشتر از هر بازیکن هجومی دیگری در اروپا، شوت و پاس از خود به ثبت رسانده و با زدن ۱۴ گل در ۱۴ مسابقه پس از تعطیلات زمستانی، نشان داده که هم‌چنان یک ماشین گلزنی است. او یک بازیکن ۳۳ ساله است که علیرغم سن و سالش به خوبی می‌درخشد و این را در جدال همین هفته برابر سویا هم به اثبات رسانده. او هم‌چنان مسی است؛ ستاره‌ای که حتی سرسخت‌ترین افراد را هم تحت تاثیر قرار می‌دهد و هر نوع احساس در خصوص از دست رفتن درخشش ظریف و جادویی‌اش، برای تک‌تک فوتبال عذاب‌آور خواهد بود. با تمام این اوصاف، هیچ کدام از ما نمی‌توانیم چشم‌ها را به طور کامل ببندیم و بیخیال جستجوی نقص‌های اسطوره شویم. باید بپذیریم که لئو اکنون در اکثر دقایق بازی در حال قدم‌زنی در زمین است و شاید اگر حتی در کنار زمین یه مغازه ساندویچ‌فروشی بگذارند، چند دقیقه‌ای را نیز در آنجا سپری کند.

افکار تاریک در زمان‌های مانند این می‌توانند روی سطح آب

بیایند و همه چیز را بر هم بزنند، آرامش را از خاطرمان بگیرند و ما را به عمیق‌ترین دلهره‌ها تبعید کنند. با وجود چنین افکاری، تنها یک لحظه به موضوع حضور مسی در لیگ برتر انگلیس بیاندیشید؛ امری که شاید حتی اکنون در حال وقوع باشد! مقصد احتمالی را همه می‌دانند؛ منچسترسیتی! تیمی که در حال حاضر هم خط هافبک قدرتمندی را در اختیار دارد و خط حمله توانمندی. در چنین شرایطی سیتیزن‌ها آماده‌اند تا پیشنهاد قراردادی پنج ساله به ارزش ۴۵۰ میلیون پوند را برای خلق بزرگترین اتفاق دنیای فوتبال روی میز اسطوره آرژانتینی بگذارند؛ چهره‌ای که بدون شک می‌تواند به طرز فاحشی هویت مدرن این باشگاه را رونق بخشد. اما اگر حضور مسی در لیگ انگلیس با نمایش‌های ضعیف او همراه شود تکلیف چه خواهد بود؟ جدال بارسلونا با پاری‌سن‌ژرمن را به خاطر دارید؟ در آن مسابقه لئو توسط ستاره‌های جوان رقیب محاصره و در نهایت مهار شد. حال با این ذهنیت فکر می‌کنید مسی در تقابل با مدافعان به مراتب قوی‌تر و سازماندهی‌شده‌تر در لیگ برتر انگلیس، چه خواهد کرد؟ اینجا دیگر بحث افزایش سن نیست؛ بحث ایجاست که فوق‌ستاره آرژانتینی اکنون آسیب‌پذیر شده.

آیا این موضوع برای سران سیتی اهمیتی دارد؟ باور کنید خیر! برای مالکان متمول آبی‌آسمانی‌های شهر منچستر، تنها حضور لئو در قاب عکس‌های یادگاری کفایت می‌کند! آنها هیچ اهمیتی نمی‌دهند که مسی در ادامه تخریب شود، افول کند و قابی غم‌انگیز از خود به جای بگذارد. او به عنوان یک اسطوره بزرگ پا به سیتی خواهد گذاشت اما هیچ تضمینی وجود ندارد که در پایان دورانش در لیگ برتر، مجسمه‌اش مقابل ورزشگاه «اتحاد» ساخته و نصب شود. برای مالکین قطری سیتی، «لیونل مسی» وسیله‌ای است برای شهرت بیشتر و تنها امضای قرارداد با این ستاره، آنها را به خواسته‌شان خواهد رساند؛ بعد از آن هر چه رخ دهد، بی‌ارزش است.

هنوز برای رویا دیدن دلیل هست؛

بارسا و مسی عادت به معجزه کردن دارند

وقتی بارسلونا در ماه دسامبر ۳-۰ به یوونتوس باخت، آنها در موقعیت بدی از فصل قرار داشتند. آنها صدرنشینی در گروه خود در چمپیونزلیگ را با آن شکست از دست دادند و یک هفته قبل نیز در چهارمین شکست فصل خود ۲-۱ به کادیز باخته بودند. کاتالان ها ۱۰ امتیاز از اتلتیکو مادرید عقب بودند و به نظر می رسید که راه درازی تا پیدا کردن توان رقابت در هر جامی پیش رو دارند. اما سه ماه بعد آنها در موقعیتی بسیار متفاوت هستند. بارسلونا اکنون پس از کامبک فوق العاده و پیروزی ۳-۰ در دیدار برگشت نیمه نهایی برابر سویا، به فینال کوپا دل ری رسیده و به کورس قهرمانی لالیگا نیز بازگشته اند.

یک مسی متفاوت

عملکرد لیونل مسی در سال ۲۰۲۱ به کلی متفاوت با نمایشی است که پیش از کریسمس داشت. شماره ۱۰ افسانه ای حالا برترین گلزن پنج لیگ بزرگ اروپایی در تقویم امسال است و بالاتر از رابرت لواندوفسکی و آندره سیلوا قرار گرفته و او همچنین بسیار بیشتر از گل‌زنی به بارسلونا کمک کرده است.

ناامیدی و یاس در چهره او حالا جای خود را به لبخند داده است. لبخندی که پس از پیروزی برابر سویا به بهترین شکل روی صورت مسی نقش بسته بود.

هنوز مشخص نیست که مسی در تابستان تصمیم به ترک نوکمپ خواهد گرفت یا در کنار کاتالان ها باقی خواهد ماند. همه چیز به مذاکرات او و رییس جدید بارسلونا بستگی خواهد داشت.

تغییر کومان

وقتی رونالد کومان هدایت بارسلونا را در دست گرفت، مصمم بود که حتما با سیستم ۴۲۳۱ بازی کند. این سیستم اما جواب نداد و او مجبور به تغییر موضع خود شد.

در ابتدا او تلاش کرد تا با سیستم ۴۳۳ بازی کند که نتایج خوبی هم در اوائل کار با این سیستم گرفت. سپس این سیستم هم دیگر جواب نداد و از آن زمان او سیستم بارسلونا را به ۳۵۲ تغییر داده است و همین سیستم بود که کمک کرد بارسلونا دو بار سویا را شکست دهد.

صرف نظر از نتایج، بلوگرانا دوباره دارد خوب بازی می کند.

بهبودی پیکه

جرارد پیکه در شکست برابر PSG به ترکیب بارسلونا بازگشته بود و پس از آن شکست او تبدیل به عنصری کلیدی در دو بازی بارسا برابر سویا شد و توانست در کوپا دل ری با گلزنی در وقت های تلف شده بازی را در مجموع دو دیدار به تساوی بکشاند و برای آبی اناری ها وقت بخرد تا بتوانند با زدن گل سوم در دقیقه ۹۵ به فینال راه پیدا کنند.

مصدومیت جدید او که باعث دوری دو یا سه هفته ای او از میادین خواهد بود اما برای کاتالان ها خبر بدی است.

دی‌یونگ، دمبله و دیگر گلزنان

یکی از مشکلاتی که بارسلونا در ابتدای فصل داشت این بود که اگر مسی عملکرد خوبی نداشت، هیچکس نمی توانست نمایش خوبی داشته باشد.

این البته مشکلی مربوط به گذشته است و با تشکر از فرانکی دی یونگ، عثمان دمبله، آنتوان گریزمان و حتی مارتین برایثویت که در سال ۲۰۲۱ قدم جلو نهاده و بخشی از بار تیم را به دوش گرفتند. آنها پیشرفت عظیمی کرده اند و کل تیم از این پیشرفت نفع برده است.

تغییر رویکرد

در دوبازی گذشته بارسلونا حریفان خود را پرس کرده و چنان میل و اشتیاقی به پیروزی از خود نشان داده که در این فصل تاکنون از آنها دیده نشده بود. این موضوع سبب شده که حریفان بارسا نتوانند حتی به دروازه مارک آندره تراشتگن نزدیک شوند و تعداد دفعاتی که مدافعان بارسا مرتکب اشتباه می شدند را به شدت کاش داده است.

اخبار

هندرسون به جای دخیا در دربی منچستر؛

غیبت دخیا در دربی؛ دروازه‌بان یونایتد پدر شد

اوله گنار سولسشر، سرمربی منچستریونایتد تایید کرد که به داوید دخیا، دروازه بان اول این تیم، پس از تولد نخستین فرزندش اجازه داده شده تا به اسپانیا سفر کند و تا هر زمان که لازم می داند در کنار خانواده و فرزند تازه متولد شده اش بماند.

دخیا در بازی روز چهارشنبه منچستریونایتد برابر کریستال پالاس نیز غایب بود و پیش از بازی از یونایتد اجازه خواسته بود تا برای حضور در کنار خانواده و فرزند تازه به دنیا آمده اش به اسپانیا سفر کند.

دروازه بان اسپانیایی شیاطین سرخ قرار است مدتی در کنار خانواده اش بماند و در این بین دین هندرسون این فرصت را خواهد داشت تا برای چهارمین بار در این فصل در لیگ برتر درون دروازه منچستریونایتد بایستد. شاگردان سولسشر در دربی روز یکشنبه تلاش خواهند کرد تا به رکورد شگفت انگیز ۲۱ برد متوالی پپ گواردیولا و سیتیزن ها پایان دهند.

سولسشر روز شنبه راجع به زمان بازگشت دخیا صحبت کرد و گفت: «امروز روز فوق العاده ای برای داوید است. وقتی که پدر می شوی این احتمالا بهترین احساسی است که در جهان تجربه می کنی.

من به او هر قدر زمان و فرصت که نیاز داشته باشد می دهم. او درخواست کرد که به خانه برود و در روزگار گذشته این تنها یک روز طول می کشید، می رفتی و برمی گشتی و روز بعد آماده بازی بودی.

حالا اما ما در بحبوحه شیوع کرونا هستیم و حتما قرنطینه لازم است و اکنون در دنیایی متفاوت زندگی می کنیم. اما با این وجود ما احساس کردیم که این تصمیم درستی است. داوید می خواست که در کنار خانواده اش باشد و از آنها حمایت کند و اصلا جای شک و تردیدی در این تصمیم نبود.

دین در بازی برابر کریستال پالاس به زمین آمد و خوب هم بازی کرد و آماده است، پس من هر قدر که داوید وقت بخواهد به او فرصت خواهم داد.»

با توجه به محدودیت هایی که شیوع کرونا در سراسر جهان ایجاد کرده، دخیا به محض بازگشت به انگلیس باید ۱۰ روز در قرنطینه باشد و البته ممکن است این قرنطینه به پنج روز کاهش یابد اگر تست کرونای او منفی شود. البته دخیا از قرنطینه معاف نخواهد شد چون نه به دلایل ورزشی که به دلایل شخصی به سفر رفته است.

سولسشر اضافه کرد: «به محض اینکه داوید بازگردد ما باید قوانین را دنبال کنیم. من انتظار دارم که او خیلی زود پیش ما برگردد. ما به او اجازه دادیم که برود چون می خواست که در این لحظات مهم در کنار خانواده اش باشد. ما بازیکنانمان را به محض اینکه ممکن باشد می خواهیم اما آنها هم انسان هستند و ما باید هوای آنها را داشته باشیم و داوید توانست در این روز فوق العاده در کنار خانواده اش باشد.

نمی دانم کی برمی گردد، فکر نکنم زیاد طول بکشد. اما دین برابر کریستال پالاس خوب بازی کرد و مطمئنم که منتظر دربی با سیتی هم هست. او در این فصل این تجربه را در کارابائو کاپ داشت و مطمئنم که این تجربه در دیدار با سیتی به کارش خواهد آمد.»

مایکل اوون: مانه خود را به زمین نینداخت تا صلاح پنالتی نزند

در دیدار پنجشنبه شب لیورپول برابر چلسی، در یک صحنه در محوطه جریمه آبی ها سادیو مانه و آنتونیو رودریگو، مدافع چلسی، با یکدیگر برخوردی داشتند و ستاره سنگالی لیورپول به جای اینکه خود را به زمین بیندازد تا یک ضربه پنالتی بگیرد، تمام تلاشش را کرد تا سر پا بماند و به این ترتیب لیورپول را از یک ضربه پنالتی که می توانست این تیم را از شکست ۱-۰ نجات دهد، محروم کرد.

مایکل اوون معتقد است که مانه خود را به زمین نینداخته چرا که نمی خواسته محمد صلاح از روی نقطه پنالتی گل بزند. لیورپول در نهایت در این بازی با نتیجه یک بر صفر شکست خورد و پنجمین شکست پیاپی خود در آنفیلد را کسب کرد. به رغم نیاز مبرم قرمزها به گل در بازی شب گذشته اوون می گوید که مانه به جای اینکه تمام تلاش خود را برای رسیدن به گل بکند، فرصت گلزنی را که ممکن بود به هم تیمی او داده شود به عمد خراب کرد تا در رقابت بر سر کفش طلا یک گل دیگر را به محمد صلاح تقدیم نکند.

اوون گفت: «یک موقعیت در نیمه اول به وجود آمد که احتمالا تمام هواداران لیورپول در سراسر جهان فکر کردند که پنالتی! باورم نمی شد که او خود را به زمین نینداخت.

من طرفدار این حرکت نیستم اما در حالت عادی می بینید که مهاجمین در چنین موقعیتی خود را به زمین می اندازند. واقعا می خواهم بدانم او چه فکری داشت؟ فکر کرد: «یک دقیقه صبر کن! خودم باید گل بزنم. چون اگر الان زمین بخورم یک پنالتی دیگر نصیب مو صلاح می شود!»

ما همه می دانیم که مهاجمان چقدر بازیکنان رقابتی هستند. همه می دانیم که مهاجمان چقدر ،به نوعی، خودخواهند. این دو بازیکن در چند سال گذشته با هم بر سر کسب کفش طلا رقابت کرده اند.»

با وجود مشکلاتی که لیورپول با آنها دست به گریبان است، صلاح در حال حاضر آقای گل لیگ برتر است. او ۱۷ گل به ثمر رسانده، دو گل بیشتر از برونو فرناندز که در رده دوم قرار دارد. مانه با هفت گل در رده بیستم جدول گلزنان این فصل لیگ برتر است.

صلاح در فصل ۱۸-۲۰۱۷ برنده کفش طلا شد و در فصل بعد او و مانه و پیرامریک اوبامیانگ به صورت مشترک برنده این جایزه شدند.

اوون در ادامه افزود: «من فقط حدس می زنم و ممکن است اصلا حدس من درست نباشد. شاید هم او فکر می کرد که می تواند بازیکن حریف را دور بزند و به سمت دروازه شلیک کند، یا فکر می کرد که این فرصت او برای گلزنی است.

رابطه او و صلاح بسیار رقابتی است. ممکن است این تئوری خیلی دور از ذهنی باشد اما ما قبلا هم دیده ایم که این دو وقتی یک نفرشان موقعیت خیلی بهتری از دیگری دارد، به هم پاس نمی دهند و این موضوع مرا به فکر انداخته است.»

ادن هازارد به دنبال بازگشت؛

فوق ستاره ای که هرگز به درد رئال مادرید نخورد

بسیاری تصور می کردند بعد از جدایی کریستیانو رونالدو از رئال مادرید، ادن هازارد می تواند جای خالی او را در ترکیب پر کرده و به ستاره اول کهکشانی ها تبدیل شود. اما این اتفاق هنوز رخ نداده و ادن هازارد بسیاری از بازی های رئال مادرید را به علت مصدومیت و موارد دیگر از دست داده است. روز جمعه سالگرد اولین جراحی ادن هازارد در دالاس بود.

ستاره بلژیکی پس از شکستگی در ناحیه استخوان ران خود تحت عمل جراحی قرار گرفت و پس از آن ادن هازارد در اولین فصل حضورش در رئال مادرید ۱۶ بازی را به دلیل مصدومیت های مختلف از دست داد. در کل اولین سال برای هازارد خوب پیش نرفت، اما خود او تصور می کرد روزهای متفاوتی در انتظارش است. هازارد سال گذشته گفت: «اولین فصل من در رئال بد پیش رفت، اما لازم نیست فکر کنید همه چیز تمام شده است. این فصل به دنبال تطبیق یافتن با شرایط جدید بودم و باید در فصل دومم قضاوت می شوم. این به من بستگی دارد که سال آینده در فرم خوبی باشم.»

اما فصل دوم نیز به علت مصدومیت های متوالی و البته ابتلای ستاره بلژیکی به ویروس کرونا در ماه نوامبر خیلی متفاوت با فصل اول نبوده است. ادن هازارد تا همینجای فصل نیز ۲۰ مسابقه رئال مادرید را از دست داده و در مجموع در طول این یک سال و نیم، هرگز شاهد تاثیرگذاری یکی از گران قیمت ترین خریدهای رئال مادرید در این باشگاه نبوده ایم.

حالا نیز ادن هازارد از تاریخ ۳۰ ژانویه و بعد شکست ۲-۱ مقابل رئال مادرید لوانته مصدوم شده و در ترکیب این تیم حضور ندارد. کادر پزشکی رئال مادرید تلاش می کند تا هازارد را در اسرع وقت به زمین بازگردد.

اما این بار تلاش پزشکان با تمرکز بر بهبود شرایط روانی هازارد انجام می شود، زیرا آنها دلیل مصدومیت های اخیر او را یک مشکل آشکار کمبود اعتماد به نفس می دانند. پس تا زمانی که هازارد ۱۰۰ درصد احساس آمادگی نکند، در ترکیب قرار نخواهد گرفت. بازگشت هازارد ممکن است برابر الچه و در تاریخ ۱۳ مارچ رقم بخورد، اما عجله ای از این حیث وجود ندارد.

از حالا تا پایان فصل هر اتفاقی رخ دهد، رئال مادرید هنوز به هازارد اعتقاد دارد. گرچه برخی از هواداران صبر خود را در مورد این بازیکن را از دست داده اند، اما باشگاه مشکلاتی را که هازارد از زمان انتقالش به مادرید با آنها روبرو بوده را در نظر گرفته و می خواهد حداقل یک فصل دیگر به او زمان بدهد تا ارزش واقعی خود را ثابت کند.

هدف مدیران رئال مادرید بازگشت ادن هازارد به روزهای اوج در کنار خرید یک بازیکن بزرگ مانند کیلیان امباپه یا ارلینگ هالند است تا این باشگاه اینگونه دوباره به قدرت اول فوتبال اروپا تبدیل شود.

کورس قهرمانی نزدیکی داریم

سیمئونه: همه می گفتند رئال و بارسا شانس ندارند

دیه گو سیمئونه می گوید همیشه اعتقاد داشت رئال و بارسا شانس قهرمانی دارند و اکنون حرفش ثابت شده است.

اتلتیکو مادرید صدرنشین لالیگا فردا در وندا متروپولیتانو میزبان رئال مادرید است. دربی حساس شهر مادرید که نتیجه اش برای هر دو تیم حیاتی است.اتلتیکو با یک بازی کمتر، ۵ امتیاز بیشتر از رئال و بارسا دارد و در صورت کسب پیروزی حداقل نسبت به رئال حاشیه امنیت خوبی پیدا خواهد کرد. دیه گو سیمئونه سرمربی اتلتیکو در نشست خبری پس از بازی گفت:« رقابت برای قهرمانی خیلی زیباست. فردا شرایط ما و رئال برای دربی مشابه است و سه امتیاز حساسی برای دو تیم خواهد بود؛ با این حال هنوز بازی های زیادی تا پایان در پیش است و نتیجه دربی برای قهرمانی تعیین کننده نیست.»

سیمئونه در مورد استفاده از ژوائو یا کوریا برای خط حمله تیمش گفت:« این دو بازیکن خصوصیاتی متفاوت دارند. هر کدام به تیم برتری های خاص خودشان را می دهند. کوریا در کار تیمی مشارکت بیشتری دارد و ژوائو دارای خصوصیات بارزی است که در هیچ بازیکنی از دو تیم نمی توان دید. از لحاظ آمار گلزنی، ژوائو برتری هایی دارد و شرایط فعلی او را مثل دیگر بازیکنان خوب می بینم. فردا قطعا این دو به میدان خواهند رفت ولی یکی از ابتدا و دیگری احتمالا در نیمه دوم.»

سیمئونه در مورد شرایط تیمش گفت:« در مقطع فوق العاده ای از فصل هستیم و بازی های بزرگی را پیش رو داریم که نیاز است بازیکنان در بهترین وضعیت خودشان قرار داشته باشند. چند هفته قبل، هیچکس برای رئال و بارسا شانس قائل نبود ولی حالا نگاه کنید که این دو تیم کجای جدول هستند. ما به خوبی می دانیم که کورس قهرمانی بسیار نزدیک و دشوار است و باید بازی به بازی پیش رفت و به پیروزی رسید.»